

Korte Nieuwstraat 6
6511 PP Nijmegen
Telefoon (024) (024)329
Telefax (024) 329 29 81
E-mail gemeente@nijmegen.nl

Aan de Gemeentelijke Rekenkamer Nijmegen
T.a.v. mw. J. Smink

Postadres
Postbus 9105
6500 HG Nijmegen

Datum
16-03-2010

Ons kenmerk
L110/

Contactpersoon
André van Ginkel

Onderwerp
Eindrapport onderzoek effectiviteit
daklozenbeleid

Datum uw brief
15 maart 2010

Doorkiesnummer
024-3292695

Geachte leden van de Rekenkamer,

Op 15 maart jongstleden hebben wij van u de eindversie van het rapport van het onderzoek van de Rekenkamer naar de effectiviteit van het daklozenbeleid mogen ontvangen. Eerder hebben wij in het kader van de ambtelijke hoor en wederhoor procedure een eerste schriftelijke reactie gegeven op het conceptrapport. Naar aanleiding hiervan hebben wij op 8 maart in een gesprek met (een vertegenwoordiging van) de Rekenkamer ons bezwaar toegelicht. In dit gesprek is afgesproken dat wij de feitelijke onjuistheden zouden doorgeven. Dit hebben wij schriftelijk op 9 maart gedaan. Wij zijn verheugd te zien dat in het eindrapport een aantal terechte aanpassingen zijn gedaan naar aanleiding van onze brieven en ons gesprek. In het gesprek van 8 maart is verder door u naar voren gebracht dat, gelet op het feit dat er geen sprake is van bestuurlijk hoor en wederhoor, u overweegt om de ambtelijke reactie op het rapport bij te voegen. Inmiddels hebt u aangegeven dit te zullen doen, voorzien van een nawoord. U hebt ons tot uiterlijk woensdag 17 maart 14:00 uur de gelegenheid gegeven om te reageren op de eindversie van het rapport waarvan ons opvalt dat de samenvatting, conclusies en aanbevelingen ontbreken. In deze brief vindt u onze uitgebreide reactie.

Van breed naar smal, theorie versus praktijk

Met het onderzoek heeft u zich tot doel gesteld inzicht te bieden in een beleidsterrein en de effectiviteit van het beleid op dat terrein vast te stellen. Zoals eerder aangegeven hebben wij waardering voor de overzichtelijke wijze waarop het complexe beleidsterrein van de maatschappelijke opvang, meer in het bijzonder het onderdeel van de dak- en thuislozen, in het rapport en de bijlagen wordt gepresenteerd. Heel duidelijk wordt dat het voor de gemeente gaat om een relatief nieuw beleidsterrein dat zeker in de afgelopen periode veel ontwikkelingen heeft doorgemaakt. Het betreft bovendien een veelomvattend beleidsterrein dat zich bevindt in een complexe steeds weer wijzigende context.

Uw onderzoek beperkt zich tot de doelgroep dak- en thuislozen. Dit om het onderzoek af te bakenen. In de praktijk is deze afbakening zowel inhoudelijk als financieel, zoals u zelf ook aangeeft, ingewikkeld te verantwoorden. Het is niet voor niets dat de prestatievelen 7,8 en 9



Vervolgvel

1

samen in één beleidsplan zijn opgenomen en dat in dit beleidsplan de samenhang met andere beleidsterreinen als de WWB en WMO (1 t/m 6) wordt geduid.

In het onderzoek wordt alleen gekeken naar het beleid Stedelijk Kompas. Het Stedelijk Kompas kan natuurlijk niet los gezien worden van het WMO beleidsplan: in het Stedelijk Kompas wordt dit ook duidelijk aangegeven. We hebben in het Stedelijk Kompas geen zaken over willen doen, het WMO beleidsplan was immers van zeer recente datum. Het Stedelijk Kompas hebben we daarom neergezet als een nadere verbijzondering van het WMO beleidsplan.

U gebruikt de "realistische evaluatiemethode" van Pawson en Tilley om de effectiviteit van het beleid te toetsen. In uw onderzoek reconstrueert u het beleid tot een beleidstheorie aan de hand van de tekst van het Stedelijk Kompas. Op pagina 24 van uw rapport geeft u aan dat de "... gereconstrueerde beleidstheorie een reconstructie is van de tekst uit het Stedelijk Kompas. Deze is niet zonder meer identiek aan de beleidspraktijk: de doelen die feitelijk worden nagestreefd, de middelen die feitelijk worden ingezet en de relaties tussen doelen en middelen die feitelijk worden ingezet."

Het is goed dat gezocht wordt naar een achterliggende beleidstheorie maar het reconstrueren of expliciet maken daarvan vraagt vanzelfsprekend om meer dan alleen analyse van schriftelijke stukken en vereist uit het oogpunt van zorgvuldigheid tenminste ook een proces waarbij deze wordt besproken met College, Raad en ambtelijke organisatie. Immers getracht wordt de ratio achter het beleid te achterhalen. In de publicatie van de Rekenkamercommissies van Parkstad Limburg¹ -waarin een warm pleidooi wordt gehouden voor de door u gebruikte onderzoeksmethode- wordt hier overigens ook nadrukkelijk op gewezen. Aangegeven wordt dat de beleidstheorie die bestuurders en beleidsmakers oorspronkelijk hadden, vrijwel altijd impliciet zal zijn of slechts ten dele geëxpliciteerd. Wij hebben niet de pretentie hierin een uitzonderingsgeval te zijn: u constateert ook dat in de tekst van het Stedelijk Kompas veel impliciet is gebleven. Dit valt terug te voeren op het feit dat uw onderzoek zich hier beperkt tot de tekst van het Stedelijk Kompas en de toetsing van de beleidstheorie bij College, Raad en ambtelijke organisatie achterwege is gelaten. Ondanks het gebruik raadplegen van deskundigen uit het veld en externe deskundigen wordt hiermee het onderzoek tekort gedaan.

Dat valt te betreuren omdat nu een onvolledig en daarmee onjuist beeld wordt geschetst en omdat daarmee de directe bruikbaarheid van het rekenkamerrapport voor de toekomstige beeldvorming wordt beperkt. Het rekenkameronderzoek had aan kwaliteit kunnen winnen met een realistische evaluatiemethode die goed in beeld brengt "wat werkt voor wie en onder welke omstandigheden". Het rekenkameronderzoek maakt wel duidelijk dat de context waarbinnen wij interventies voorstellen en de aannames die wij daarbij doen ook scherper op papier voor het voetlicht kunnen worden gebracht. Een goed voorbeeld in dit verband is dat op pagina 25 wordt gesteld dat naast bemoeizorg door het MBZ andere middelen of activiteiten voor preventie ontbreken. Echter in het kader van bijvoorbeeld preventie wordt er vanuit schuldhulpverlening de nodige inzet gepleegd. Maar ook vanuit de WWB wordt er inzet gepleegd om te voorkomen dat mensen (weer) uitvallen: re-integratietrajecten, aanvullende inkomensondersteuning. We kennen een schakelfunctionaris ex-gedetineerden, een aanpak veelplegers (nazorgtrajecten), een wijkteam aanpak, etcetera. Ook vanuit de ambulante verslavingszorg worden allerlei preventieve

¹ Drs. J.M. Berkenbosch, wat komt er na SMART? Evidence based beleid, 5 september 2007

maatregelen genomen om instroom in de opvang te voorkomen. Van brede informatie- en voorlichtingsbijeenkomsten tot actieve consultatie. Het is alleen wel de opgave –zo is ons gebleken- om al deze interventies meer dan nu het geval is explicieter in een samenhangend verband te presenteren met de doelen die wij nastreven. Bovenstaande komt ook heel duidelijk naar voren in het verschil van opmerkingen die gemaakt zijn door partijen uit het Nijmeegse veld en de opmerkingen die zijn gemaakt door het externe expertpanel, waarvan wij helaas moeten constateren dat de deskundigen die daarin zitting hebben niet (voldoende) bekend zijn met de Nijmeegse context en daarmee geen weet hebben van de bredere beleidsinspanningen die in de gemeente worden verricht. Dat is ingewikkeld omdat ze alleen de gereconstrueerde beleidstheorie met de genoemde beperkingen heeft voorgelegd gekregen alleen aangevuld met uw bevindingen uit gesprekken met het veld. Gevolg is dat de opmerkingen van dit panel ons als zeer bevreemdend over komen en daarmee ook de door u gedane constatering.

Een voorbeeld om bovenstaande te verduidelijken: op pagina 31 wordt gesteld dat wij de middelen voornamelijk inzetten op opvang- en woonvoorzieningen en dat er een bredere en integrale aanpak nodig is. Die aanpak is er, maar komt niet tot uitdrukking in de door u gereconstrueerde beleidstheorie. De opmerking van het expertpanel gaat hiermee voorbij aan het feit dat er wel degelijk door de instellingen wordt gekeken naar een individuele aanpak op alle leefgebieden, schulden, huisvesting, dagbesteding, verslaving e.d. met een trajectplan. We hebben ook een aanbod op al deze terreinen. Opnieuw moeten wij constateren dat er geen toets op de beleidstheorie heeft plaatsgevonden en dat de vertekening die daarvan het gevolg is doorwerkt in de oordeelsvorming, zeker waar het gaat om de effectiviteit van beleid

Ook de veronderstelde aannames en oorzaken herkennen wij niet of slechts ten dele. Er is bijvoorbeeld een normatief oordeel toegevoegd in de vorm van “te veel daklozen...” en “te veel overlast...”. Dit vinden we in de beleidsplannen niet terug. Wij hebben alleen de doelstelling om dak- en thuisloosheid te voorkomen en bestrijden, inclusief de daarmee gepaard gaande overlast. Ook de genoemde oorzaken van dakloosheid hebben wij niet zo als oorzaak benoemd. Dit is een goed voorbeeld van een impliciet gebleven veronderstelling. Kijken wij echter naar de interventies die wij plegen en wat wij in het Stedelijk Kompas hebben opgenomen dan staan de door het expertpanel genoemde oorzaken van dakloosheid goed bij ons op het netvlies en zijn zij betrokken in het beleid. Wij noemen hier enkele voorbeelden van interventies die wij plegen. Uitval uit (zorg) instellingen: veelplegeraanpak, schakelfunctionaris ex-gedetineerden, Meldpunt Bijzondere Zorg, wijkteamaanpak. De door de door het expertpanel genoemde oorzaak van sociaal isolement is iets waar wij in zijn algemeenheid aandacht aan besteden in het WMO beleid (1t/m 6), daarnaast is dit bij uitstek iets waar, na signalering door bijvoorbeeld huisarts of thuiszorg het Meldpunt Bijzondere Zorg zich mee bezig houdt. Het gaat hier om een deel van de doelgroep dreigend dak- en thuislozen.

De uiteenzetting over de effectiviteit van het daklozenbeleid wordt hiermee een nuttige maar tegelijkertijd jammer genoeg ook een nogal academische exercitie. Nuttig omdat het oplevert dat wij anders zijn gaan kijken naar de wijze waarop wij het beleid in nota's opstellen en hiermee de komende tijd (nieuwe WMO beleidsplan) zeker ons voordeel zullen doen. De (veronderstelde) relatie tussen oorzaak en gevolg en vervolgens welk doel en welke interventie wij daarop inzetten zullen wij meer nog dan voorheen expliciet maken. Maar ook nogal academisch omdat het onderzoek onvolkomenheden kent, vooral waar het gaat om de reconstructie van de beleidstheorie, die maken dat er op deze basis geen betrouwbare uitspraken gedaan kunnen

worden over de potentiële effectiviteit, laat staan over de daadwerkelijke effectiviteit. Ondanks dat wij vinden dat het onderzoek onvolkomenheden kent vinden wij het fijn te vernemen dat op pagina 20 van het rapport op basis gesprekken met deskundigen uit het veld aangegeven wordt dat het beleid van de afgelopen jaren haar vruchten heeft afgeworpen.

Inzicht in de doelgroep

U constateert op pagina 35 dat in Nijmegen onvoldoende inzicht bestaat in de omvang en de problematiek van de doelgroep en dat er geen harde monitoringgegevens voorhanden zijn. Voor wat betreft het gebrek aan harde monitoringgegevens kunnen wij dit beamen. Het is niet voor niets dat wij ook in het Stedelijk Kompas hebben aangegeven te willen gaan werken met een zorgmonitor en het is goed om vast te stellen dat wij hier inmiddels een begin mee hebben gemaakt. Dit is echter een arbeidsintensief proces. U constateert dat er onvoldoende inzicht zou zijn, maar dat zien wij anders. Wij hebben inzicht verkregen op basis van de gegevens die er zijn. Wij hebben deze ook benut bij het opstellen van het Stedelijk Kompas. Het Stedelijk Kompas heeft een uitgebreide inspraakprocedure gekend. De gegevens die wij hebben gebruikt zijn de gegevens die O&S heeft verzameld, evaluatiegegevens MFC, stads- en wijkmonitor, veiligheidsmonitor en natuurlijk de gegevens van de instellingen over bezetting, uitstroom e.d. en de gesprekken die wij hebben gevoerd. Dat dit geen sluitende gegevens zijn, hebben wij ook zelf in het Stedelijk Kompas aangegeven. Het is gelet op de omstandigheden echter het best haalbare en daarmee moeten we voorlopig werken. Overigens onderscheiden wij ons hierin niet van andere centrumgemeenten die het Stedelijk Kompas hebben opgesteld. Ook de grote steden Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag (G4) zijn destijds gestart met hun plan van aanpak zonder "harde" monitoringgegevens.

De opmerking dat wij ons alleen richten op verslaafde daklozen kunnen wij niet plaatsen. Het Stedelijk Kompas en het WMO beleidsplan bevat diverse interventies die gericht zijn op dreigend-daklozen en daarnaast ook op interventies die de niet verslaafde daklozen betreffen. De differentiatie in vormen van begeleid wonen die wij willen bereiken, maar ook de vernieuwing van de crisisopvang zijn hier voorbeelden van. Wij zien steeds meer dat in de praktijk het gebrek aan verschillende soorten van woonvoorzieningen met daarmee gepaard gaande zorg en begeleiding, het leveren van individueel maatwerk en meer duurzame vormen van uitstroom in de weg staat. In die zin herkennen wij ons meer in het onlangs verschenen (concept) plan van aanpak deel 2 van de G4 als vervolg op hun eerste Stedelijk Kompas. Dit was vooral gericht op het binnenkrijgen van de doelgroep feitelijk dak- en thuislozen. In deel 2 van dit plan van aanpak richt de G4 zich op het verder doen uitstromen van de residentieel daklozen. Er zijn weliswaar veel daklozen onder dak (residentieel) maar de uitstroom laat te wensen over. Veel van de daarin geschetste problematiek herkennen wij vanuit ons Stedelijk Kompas. Het is niet gewaagd te stellen dat in Nijmegen al veel feitelijk dak- en thuislozen onder dak zijn. Wij zien dit ook bevestigd in de cijfers en uit de ervaringen die de mensen uit het veld met u hebben gedeeld. Het is juist op basis van dit inzicht, het kennen van de doelgroep omdat ze al onder dak zijn, dat wij samen met het veld hebben gekeken naar wat nodig is om deze residentieel daklozen verder te helpen. Gelijksortige interventies die wij schetsen in het Stedelijk Kompas zien wij ook terug in het nieuwe plan van aanpak van de G4. Bovenstaande neemt niet weg dat wij met u van mening zijn dat het inzicht in de doelgroep kan worden vergoed. U noemt hiertoe een aantal instrumenten (centrale voordeur en zorgmonitor) die wij om die reden ook al genoemd hebben. Zo lang deze nog niet operationeel zijn zullen we het echter moeten doen met de gegevens die wij beschikbaar hebben en, zoals we in geval van het MFC hebben gedaan, door met de instelling nader "in te

Vervolgvel

4

zoomen" op de groep. Verder plaatsen wij de kanttekening dat een zorgmonitor geen panacee is. Ook een monitor beperkt zich tot de "zichtbare" groep dak- en thuislozen. De dakloze die zich niet meldt bij een voorziening voor laagdrempelige opvang en/of andere zorg zal nimmer zichtbaar worden in een monitor. Uw suggesties om deze groep nog beter in beeld te krijgen zijn in dat licht meer dan welkom.

Regie op het terrein van het dak- en thuislozenbeleid

In uw onderzoeksrapport wordt aangegeven (p. 42 e.v.) dat (beleids)regie vraagt om veel kennis en informatie. U noemt inzicht in de doelgroep, het aanbod voor de doelgroep, externe ontwikkelingen van invloed op de realisatie van het beleid en inzicht in het netwerk van partijen. U geeft aan dat u bevestigd heeft gezien dat er niet of nauwelijks inzicht is in de (ontwikkeling van) de doelgroep. Hierboven hebben wij al aangegeven dit beeld niet te herkennen, maar wel hard te werken aan het verkrijgen van een nog beter inzicht in de doelgroep en dat er bovendien naar beste vermogen wordt gewerkt op basis van de gegevens die wel voorhanden zijn. Wij zijn met u van mening dat om structureel een snel en goed inzicht te krijgen in de doelgroep een instrument als de zorgmonitor onontbeerlijk is, maar zoals eerder opgemerkt zijn hiertoe al stappen gezet. Juist om de informatie over de doelgroep vanuit de instellingen gestructureerd te verzamelen en ontwikkelingen ook kwantitatief te kunnen duiden, hebben wij in het Stedelijk Kompas aangegeven dat, zolang er geen (volledig) werkende monitor is, wij de afdeling O&S zullen vragen deze informatie tweejaarlijks op dezelfde wijze te verzamelen. In 2010 wordt voor de tweede keer dit onderzoek op deze wijze voor de gehele regio gehouden, dit naast de overige beschikbare gegevens zoals de verantwoordingsgegevens van de instellingen.

Ten aanzien van de informatieverstrekking aan de raad constateert u dat het College de Raad niet systematisch heeft geïnformeerd over externe ontwikkelingen. Echter zowel in het kader van de P&C cyclus (summer) als bij de diverse voorstellen en separaat (uitgebreid), zoals bijvoorbeeld bij de Medische Heroïne, heeft het College de raad geïnformeerd over externe ontwikkelingen als de verdeelsleutel, maar ook de Awbz pakketmaatregel. Ten aanzien van dit laatste in een apart Raadsvoorstel. Wij hebben er voor gekozen de belangrijke beslismomenten hiervoor als "natuurlijk moment" te benutten en daarnaast ook apart via een brief zoals bij de Medische Heroïne Behandeling of in de vorm van een werkbezoek zoals bij het MFC. U constateert dat de Raad ook nooit om aanvullende informatie heeft gevraagd. Wij sluiten ons hier bij aan. Wij hebben overigens ook nooit de indruk gekregen vanuit de Raad dat zij zich onvoldoende geïnformeerd voelde. Wel is tijdens de kamerbespreking van het toekomstplan MFC, aangegeven dat men het lastig vindt om, gelet op de financiële onzekerheden, besluiten met structurele consequenties te nemen. We zijn redelijk terughoudend geweest in het aangaan van nieuwe structurele verplichtingen, hebben intensief de samenwerking gezocht met het Zorgkantoor en hebben meer inzicht gekregen in andere mogelijke financieringsbronnen zoals de Awbz, Zvw en de Provincie. Dit brengt ons gelijk op het punt van de financiële sturing.

Het is inderdaad zo dat er achterstanden zijn geweest in de subsidiëring waardoor vaak sprake was van een late afwikkeling van subsidies, zowel van de aanvraag als de verantwoording. Ten aanzien van het ontbreken van tussentijdse verantwoordingen merken wij op dat hierin inmiddels verbetering is opgetreden, u hebt dit ook kunnen constateren. De subsidiëring van instellingen op het gebied van de maatschappelijke opvang vraagt nog steeds de nodige aandacht. Het werken met kostprijsmethodiek per product blijkt in de praktijk voor de instellingen een zeer arbeidsintensief en lastig proces. De instellingen werken veelal regionaal, hebben te maken met

verschillende financiers en verschillende eisen die gesteld worden aan het product en de verantwoording. Tegelijkertijd zien we dat de voorzieningen voor Maatschappelijke Opvang steeds meer een samenstel vormen van deze producten en diensten. Het gaat al lang niet meer om alleen bed-bad-brood. Wij zijn gestart met IrisZorg om toe te werken naar een kostprijs per product. Dit vraagt van IrisZorg forse inzet in het omzetten van de begroting naar productprijzen. Inzet die zij ook regionaal moeten afstemmen en daarmee de nodige tijd kost (definiëring van producten, berekenen kosten en doorrekeningen). Aanpalend vraagt dit om heldere productdefinities, waarbij direct duidelijk wordt welke bijdrage het product levert aan de door ons gewenste resultaten. Nu blijft dit -hoe voor de hand liggend deze relatie soms ook is- veelal impliciet. Ons inzicht in de financiën van de instellingen halen wij voornamelijk uit de jaarrekeningen van de instellingen en de gesprekken die wij met hen daarover hebben. Gelet op de samenwerking met het Zorgkantoor doen wij soms navraag hoe zij tegen zaken aankijken en welke ontwikkelingen zij verwachten.

Om te voorkomen dat we zaken dubbel financieren hebben wij ons hele programma doorlopen met het Zorgkantoor om dubbele financiering er uit te halen. Daarnaast overleggen we met het Zorgkantoor bij nieuwe aanvragen, zowel wanneer deze bij ons binnenkomen als wanneer deze bij het Zorgkantoor binnenkomen. Wij zijn van mening dat wij de afgelopen jaren stevig gestuurd hebben op de financiën. Dit ook om tegemoet te komen aan de opdracht van de Raad (d.d. 17 november 2004) om a) te bezuinigen op de maatschappelijke opvang en b) meer te halen uit de overige financieringsstromen waaronder Awbz financiering. Ondanks de bezuinigingen en alle (financiële) onzekerheden hebben we het voorzieningenniveau in stand kunnen houden en zelfs een impuls kunnen geven (wijkenaanpak, aanpak veelplegers, versterking bemoeizorg, jongerenopvang, doorontwikkeling MFC, ontwikkeling domushuis en recent nog de medische heroïneverstrekking). Dit had niet gekund zonder goede inhoudelijke en financiële sturing: afstemming met de instellingen en het Zorgkantoor, over wie wat financiert. Wij herkennen ons in het feit dat het subsidie instrument en het gebruik hiervan als sturingsinstrument meer benut kan worden. Dit begint natuurlijk bij het tijdig verstrekken en het tijdig ontvangen van verantwoordingen. Belangrijker echter is de aansluiting tussen dat wat wij vragen en willen bereiken en dat wat de instellingen leveren.

De sturing op netwerk- of ketenniveau hebben wij bij het Meldpunt Bijzondere zorg neergelegd (WMO beleidsplan 7,8 en 9). Het gaat dan om het maken van afspraken op organisatorisch niveau met structurele operationele samenwerkingsafspraken tussen organisaties. Er zijn de afgelopen tijd de nodige veranderingen geweest als het gaat om het terrein van de OGGZ die veel van partijen hebben gevraagd en tegelijkertijd noodzaken tot nieuwe afspraken. Het gaat om ontwikkelingen als de groei van het Meldpunt Bijzondere Zorg (met name voor huiselijk geweld), de vorming van de wijkteams, de veelplegeraanpak, prostitutiebeleid, de invoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod en aanpalende ontwikkelingen als vorming van het Centrum voor Jeugd en Gezin en het Veiligheidshuis. Op het terrein van de ketenregie OGGZ, inclusief dak- en thuislozen zal dus nog de nodige inzet en herijking plaats moeten vinden. De centrale voordeur zal hier, zoals u ook opmerkt een grote rol in moeten vervullen.

Tot slot

De afgelopen jaren is er -gelet op de externe ontwikkelingen- veel energie gestoken in het oplossen van concrete knelpunten in de opvang en het omgaan met de financiële onzekerheden. Er is veel in gang gezet. Niet alleen zijn de bezuinigingen die de Raad in 2004 heeft opgelegd op

Vervolgvel
6

het terrein van de maatschappelijke opvang allemaal gerealiseerd, er zijn tegelijkertijd meer voorzieningen tot stand gebracht terwijl ook de samenwerking met partijen beter vorm heeft gekregen. We noemen enkele voorbeelden als de ontvlechting van het jongerencircuit en het ouderencircuit (Sancta Maria, nachtopvang), de begeleide herkansing, de doorontwikkeling van het MFC, het in ontwikkeling zijnde domushuis, de ketenaanpak veelplegers en de wijkteamaanpak. Ook op de andere onderdelen van de maatschappelijke opvang is de afgelopen vier jaar heel veel gebeurd of in gang gezet, denk bijvoorbeeld aan het realiseren van een betere kwaliteit van vrouwenopvang en de aanpak van huiselijk geweld.

Wij hebben de nadruk gelegd op "actie", terwijl we tegelijkertijd de financiële beheersing veel aandacht hebben (moeten) geven. In een turbulente periode hebben wij, in de stad en de regio, ondanks bezuinigingen (van gemeente en Rijk), het voorzieningenniveau in stand kunnen houden en zelfs uit hebben kunnen breiden. Dit hadden wij niet kunnen doen zonder inhoudelijke en financiële sturing en natuurlijk meedenken en meewerken van onze partners. Wij hebben het dan over de samenwerking met de uitvoerende partijen in het veld, maar ook de samenwerking met partijen als het Zorgkantoor en de woningcorporaties. Wij hebben ons minder kunnen richten op het formaliseren en verankeren van deze samenwerkingsafspraken in nota's, procedures en convenanten. Dit past in de Nijmeegse cultuur van aanpakken, vertrouwen en samenwerken. Een cultuur van samenwerking die de afgelopen jaren de genoemde resultaten heeft opgeleverd. Tegelijkertijd constateren wij dat, bijvoorbeeld door wijzigende financieringstromen en het verschuiven van verantwoordelijkheden (Rijk naar gemeente), het formaliseren van samenwerkingsafspraken de komende periode de nodige aandacht behoeft. Tegelijkertijd beseffen wij dat het risico van bureaucratisering en administratieve lastenverzwaring daarmee levensgroot op de loer ligt. Het werk en het nadenken over het werk is dan ook nog niet lang niet af.

Uit uw onderzoeksrapport wordt duidelijk dat we aan sturingskracht kunnen winnen. Dit gaat van vrij eenvoudig te realiseren tot meer omvangrijke en ingrijpende acties, waarvan wij er een aantal al in gang hebben gezet. In dat opzicht zullen wij uw onderzoeksrapport en de gemaakte constatering zeker ter harte nemen.

Al met al geeft het rapport –ondanks de kwetsbaarheden in de aanpak en de opzet van het onderzoek, die de reikwijdte van de bevindingen en conclusies beperken- wat ons betreft een waardevol inzicht in het beleidsterrein. Het geeft ons voldoende aanknopingspunten waar we de komende jaren mee aan de slag kunnen.

Met vriendelijke groet,



R.P.J. Leyshuis
Hoofd Afdeling Maatschappelijke Ontwikkeling
Adjunct directeur Directie Inwoners